

Lummelen in een eigen gecreëerd paradijslijk **smulbos**

Geïnspireerd door de natuur – Aflevering 4

Echte rust en ontspanning vinden Baarnaars Adriaan en Tienke Voeten in de natuur. Een paar maal per jaar zoeken ze die in Herfte (nabij Zwolle) op om er in, mee en van te leven. Ze bouwden er hun eigen Finse blokhut en creëerden op de grond ertomheen een eigen smulbos. Een waar paradijs.

Meissa Hofland

edere ochtend genieten ze met een koffie op de veranda van het uitzicht op hun 'land GOED Voeten', een levend schilderij. Elk seizoen, of eigenlijk elke dag, een beetje anders. „Er is altijd iets om je over te verwonderen”, vertelt Adriaan vanuit zijn schommelstoel, waarop je hen kunt uittekenen. Naast hem zijn vrouw Tienke. Zo'n twee keer per jaar vergezelt ze haar man een aantal weken. En ook kat Max, die nu in een stoel verderop ligt te snoeren in de stoelkussens, komt dan mee. Adriaan voelt vaker de behoefte aan zijn tweede thuis hier in Herfte. Zelfs in de winter is hij er graag en loopt er dan stiekem op ingesnoerd te raken. „Elk seizoen hier heeft wel wat. De lente is natuurlijk prachtig, als alles in de bloesem staat. Nu in de zomer is de tuin fris groen. In de herfst de mooie kleuren, en dan in de winter kun je opens zo ver kijken, helemaal de weilanden in die hierachter liggen.”

STEENULEN Niets meer dan een weiland, een groot stuk gras, was ook deze plek nog in het jaar 2000 toen Tienke en Adriaan de grond gingen bestieren. „Alles wat hier nu is, is met eigen hand gecreëerd.” Adriaan wijst naar een spar en daarnaast een kersenboom met daarin een tweetal zelf getimmerde nestkastjes, de grotere is bedoeld voor een steenuil. „Die spar, die dienst deed als kerstboom, hadden mijn ouders vroeger bij ons thuis nog

in een emmer staan. En wat die kersenboom betreft, we weten dat hier wel steenuiljes zijn. We hebben zo'n 22 nestkastjes in de tuin die allemaal worden gebruikt. We hopen dat de steenuilen deze ook gaan ontdekken.” Adriaan is inmiddels opgestaan vanuit zijn stoel. Hij staat te popelen om een rondje door zijn paradijs te lopen en alles te laten zien. Hij loopt naar de pool, in het midden van de tuin. Na een paar stappen richting de waterkant, springen er verschillende kikkers weg. De pool zit er vol mee. Adriaan vertelt ondertussen honderduit. Onder andere over zijn drive, van huis uit meegekregen, van ouders met creatieve geesten. „Het is een bepaalde nieuwsgierigheid die mij drijft. Deze tuin is één grote experimenteertruin. Ik kan hier ontdekken en leren. Wat ik niet weet, zoek ik op. Ik kan me hier verwonderen en genieten.”

WALNOTEN Zo maakte hij verschillende zitjes, en ook de Finse blokhut waar vanuit ze leven. Helemaal energie-neutraal. „Dit was het eerste huisje waar ik zonnepanelen op zette om ze uit te proberen. Eind van het jaar krijgen wij geld terug. We zitten warm in de winter, gebruiken water, normaal licht, enzovoort.” Alhoewel, Adriaan doucht onder de buitendouche met grondwater dat hij ophaalt door achter het huis een puls te maken. „Het water is 10 graden Celsius. Dat vind

Tienke niets, die doucht binnen. „Ik vind het heerlijk. Alles is hier natuur.” Dat geldt ook voor hoe hij met de begroeiing in de tuin van zo'n 6.000 vierkante meter omgaat. Sommige dingen plant hij, probeert hij uit. Andere dingen komen spontaan op. „Fleurige kruiden, knoopskruid, openes frambozen op een andere plek, walnotenbomen die op gekke plekken opkomen. We vermoeden bij de walnotenboompjes dat dit door eekhoortjes komt. Die verstopten de noten overal. We zijn niet van strak maken. En dan gebeurt er van alles. En als je geen kunstmatig gebruikt, krijgen de inheemse, originele planten, ook

weer de ruimte.” Adriaan wijst naar een struik aan de waterkant. „Dit is gage. Dat is een best wel zeldzame plant tegenwoordig in ons land. Ik koop dan een paar plantjes, en probeer ze het willen doen in de tuin. Gage blijkt het hier fijn te vinden. Ik gebruik gage als één van de smaakjes voor het bier dat ik brew. Maar er groeit hier bijvoorbeeld ook hop, wat ik daar ook voor gebruik.”

RODOENDROMS Het barst in de tuin van Adriaan en Tienke van de fruitbomen, van kweeperen tot oud-Hollandse fruitbomen, en van pruimen en mispels tot de verschillende notebomen. „We delen de oogst eertijd met de natuur. De vogels, reeën en andere dieren net een beetje meer dan wij.” Adriaan lacht. Een smal laantje van houtsnippers met bessenstruiken – van appel- tot honingbes – aan weerszijden, getuigt daarvan. „Geen best te bekennen. En die zijn niet door ons opgegeten. De vogels loeren tot een besje rijp genoeg is en slaan meteen toe. Het is ze van harte gegund.” Van ander fruit, waar wel wat van overblijft, worden door Adriaan en Tienke moesjes gemaakt, jammetjes, sappen en cider. Een laantje van rodoendroms. Dan plots een camera in alle natuur. „We hebben twee wildcamera's. Ook zo'n fijn moment op de dag als we de beelden gaan bekijken en dan te zien wat er allemaal weer voorbij is gekomen. We zien steenmarters, dassen, reeën. Geweldig.” Adriaan wijst op de afschending van zijn terrein. Op sommige plekken een takkenhaag van ingezagde, platgelegde takken die dan weer omhoog groeien en waar vogeltjes vervolgens heerlijk in vertoeven. En een aantal dode bomen laat Adriaan gewoon staan in zijn tuin. Paddenstoelen vinden het er fijn op. Ook de eetbare parasolzwam groeit

er zo nu en dan op. En verschillende soorten spechten komen er op af. Van kleine bonte tot grote, en van de meer reguliere specht tot de meer zeldzame. „Zo hebben we de wat zeldzamere groene specht hier bijvoorbeeld al kunnen spotten.”

KOLIBRIVLINDER Er is nog veel en veel meer in deze tuin te bewonderen. De fluweelboom met de bruine pluimen erin is wettelijk beschermd. Maar er is een hele verscheidenheid aan bomen te vinden. Er is nog een heel stuk grond schuin achter de blokhut, met daarachter een bos. In de hoge struiken ervoor wijst hij op het platgewalste gras dat wijst op de rustplekken van de reeën. Adriaan is nog niet uitgesproken of er komen er twee in het vizier. Een moeder met kalf. Ze vlichten snel een verder gelegen weiland in. Adriaan wijst daar op een vespennest onder een steen, verschillende fruitbomen, en een eigen gemaakte cup, waarop hij graag zo nu en dan het waterje langs deze grond op en neer peddelt. Even later terug bij de blokhut vraagde de enorme vlinderstruik om aandacht. Een kolibrivlinder in het bijzonder. Het is er goed toevoen voor vlinders, bijtjes en vliegen.

Tijd om weer even neer te strijken op de veranda met wat te drinken. Is zo'n tuin niet ook enorm veel werk? „Ik noem het lummelen wat ik hier doe. Ja, het is tijd investeren. Wel zo'n twee weken per maand, vermoed ik. Maar het gaat vanzelf.” En zo is het. Alleen al hier op de veranda. In het uitzicht dat je hebt, is er steeds weer iets dat roept, aandacht trekt, nieuwsgierig maakt of tot ideeën brengt. Adriaan. „De natuur is hier de baas. We wonen heerlijk in Baarn, maar dit is waar ik naar verlang als ik in Baarn ben.”



Adriaan en Tienke Voeten voor hun Finse blokhut. Ze waren eerder fervente Scandinaviëgangers en deden daar de ideeën op voor dit huisje in de natuur.



De kolibrivlinder.



Adriaan wijst het gage aan.



Het uitzicht vanaf de veranda van het blokhut.



Nestkasten in de kersenboom.